

БРАТЯ ГРИМ

АЛБОИН И РОЗИМУНД

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

След смъртта на Турисенд синът и наследникът му Кунимунд нарушил мира с лангобардите. Но Албоин победил врага, убил самия Кунимунд и от черепа му си направил бокал. Заедно с много други той отвел в плен и дъщерята на Кунимунд, Розимунд, а след това и я взел за съпруга. Подвизите на Албоин прокълтели навсякъде и славата му била възпята в песни не само от лангобардите, ами също от баварците, саксите и други немскоезични народи. Мнозина разказват също, че по негово време били изковавани превъзходни оръжия.

Един ден Албоин пирувал радостно във Верона и наредил на кралицата да поднесе вино тъкмо в онази чаша, която бил направил от черепа на баща ѝ, след което ѝ рекъл: „Пийни сега радостно с баща си!“ Розимунд изпитала силна болка и се насилила да го стори, ала замислила да си отмъсти. Обърнала се към Хелмихис, оръженосецът на краля и негов млечен брат, като го помолила да убие Албоин. Той я посъветвал да привлече и Передео, еди храбър герой. Передео обаче не искал да има нищо общо с това злодеяние. Тогава Розимунд се промъкнала скришом в леглото на камериерката си, с която Передео имал връзка; и се случило тъй, че без да знае, той легнал и преспал с кралицата. След сторения грях тя го попитала за коя я смята. И когато онзи произнесъл името на приятелката си, тя отговорила: „Много се заблуждаваш, аз съм Розимунд; и след като вече си сторил каквото си сторил, оставям ти да избереш или да убиеш Албоин, или да чакаш той да забие меча си в тялото ти.“ Тогава Передео съзнал, че не може да избегне злото, и бил принуден да се съгласи да убие краля.

Един ден по пладне, когато Албоин заспал, Розимунд наредила да пазят тишина в целия дворец, отмахнала всички оръжия настрани и здраво завързала меча на Албоин за рамката на леглото, така че той нито да може да го грабне, нито дори да успее да го измъкне от ножницата. След което по съвета на Хелмихис пуснала Передео в кралските покои. Албоин, изтръгнат от съня, видял опасността, на която бил изложен, и посегнал за меча си; но тъй като не съумял да го измъкне, грабнал една табуретка и известно време се защитавал храбро с нея. В края на краищата обаче този умен и могъщ крал, който бил надвил толкова врагове, паднал безпомощен, погубен от коварството на жена си. С плач и вайкане лангобардите погребали трупа му под една стълба недалеч от кралския дворец. По-късно

херцог Гизилберт отворил гробницата и изнесъл меча заедно с други накити. Той се хвалел също, че е видял самия Албоин.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.